

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117011041
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117011041.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2019 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

I. M.,

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom C. XX, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/92/2017 zo dňa 26. marca 2019 a taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný I. M. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín, č. 2Pv 570/16/3309 zo dňa 10.7.2017, v ktorej mu kládla za vinu, že sa mal dopustiť prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby až do dňa 18.08.2016 v dielenskej časti plechovej garáže bez popisného čísla na parcele číslo XXX/X umiestnenej na pozemku zapísanom na LV číslo XXXX patriacemu k bytomu domu číslo XX v katastri obce C., bez oprávnenia prechovával jednovýstrelovú vzduchovú pištoľ československej výroby so sklopnou hlavňou značky ČZ U. XXX, výrobného čísla XXXXXX, ktorá bola podomácky upravená pre strelbu nábojok s okrajovým zápalom kal. 6/6 START, pričom z technického hľadiska v zmysle ustanovení zákona číslo 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive podľa § 4 odsek 2 písmeno c), písmeno g), ide o zbraň kategórie A (zakázanú) ako aj 24 ks nábojov s okrajovým zápalom kalibru 22 Long Rifle, československej výroby s dnovým označením „REX“ výrobcu Sellier y Bellot, 1 ks náboja s okrajovým zápalom kalibru 22 Long Rifle, nemeckej výroby s dnovým označením „R“, 1 ks náboja s okrajovým zápalom kalibru 22 Long Rifle anglickej výroby s dnovým označením „E“, 35 ks nábojov s okrajovým zápalom kalibru 22 Long Rifle, nemeckej výroby s dnovým označením „R“ a 2 ks vystrelených nábojníc, ktoré pôvodne tvorili súčasť nábojov s okrajovým zápalom kaliber 22 Long Rifle, československej výroby s dnovým označením „REX“, pričom tieto náboje sú z technického hľadiska v zmysle ustanovení zákona číslo 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive podľa § 2 odsek 1 písmeno g) strelivom, ktoré podľa § 12 odsek 1 uvedeného zákona môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestnej stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, ktoré zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátorka odvolanie písomne odôvodnila. V úvode dôvodov prokurátorka popísala okrem rozhodnutia súdu prvého stupňa o

oslobodení obžalovaného spod obžaloby, priebeh a výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Uviedla, že obžalovaný je zo spáchania žalovaného skutku usvedčovaný najmä výpoveďami svedkyne I. M. a svedkov C. Y. a W. H., ktorí vypovedali, že za prítomnosti obžalovaného túto zbraň videli v garáži. K súdom prvého stupňa uvádzanej nepoužiteľnosti dôkazov (zápisnice z prehliadky iných priestorov a znaleckých posudkov k veciam nájdeným pri prehliadke) prokurátorka uviedla, že predmetná prehliadka, pri ktorej bola nájdená strelná zbraň a strelivo, bola vykonaná zákonom ustanoveným spôsobom. Prokurátorka ďalej popísala výsledky tejto prehliadky (zbraň a strelivo) a popísala tiež výsledky znaleckého dokazovania k tejto zbrani a strelivu. Prokurátorka v odvolaní uviedla, že obžalovaný aj v rámci znaleckého dokazovania k svojmu duševnému stavu znalcovi uviedol, že kúpil zbraň cca pred 15-timi rokmi a strelivo cca v roku 2014 (v autokaravanovom prívесе). Z vykonaného dokazovania preto vyplýva, že obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil a tento napĺňa znaky vyššie uvedených trestných činov. V závere odvolania prokurátorka uviedla priestupkovú a trestnú minulosť obžalovaného. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca najmä poukázal na nezákonnosť predmetnej prehliadky garáže obžalovaného, a preto takto zadovážené a na ne nadväzujúce dôkazy nemôžu byť použité pre uznanie viny obžalovaného. Obhajca tiež poukázal na konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa zaoberajú potrebou vykonávania dôkazov zákonným spôsobom. Namietal tiež existenciu zavinenia obžalovaného k predmetnej zbrani a strelivu. K vyjadreniu obžalovaného pred znalcom psychiatrom obhajca uviedol, že tu nejde o výpoveď v procesnom postavení obvineného, a preto takéto vyjadrenie nemôže byť použité ako dôkaz. Obhajca navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali prítomné procesné strany na svojich predchádzajúcich písomných návrhoch.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Úvodom k vlastným dôvodom rozhodnutia, senát odvolacieho súdu uvádza, že v predmetnej veci bol pôvodný odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa (v zhode s obžalobou) zrušený uznesením odvolacieho súdu (rozsudok aj uznesenie sú uvedené v písomných dôvodoch oslobodzujúceho rozsudku) a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Súd prvého stupňa následne rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, pričom tu vychádzal z vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu na nezákonnosť niektorých usvedčujúcich dôkazov (§ 327 ods. 1 Tr. por.).

Ďalej senát odvolacieho súdu k vytýkaným chybám v odvolaní prokurátorky uvádza nasledovné. Primárne tu senát odvolacieho súdu uvádza, že nezistil také okolnosti, ktoré by ho mali viesť k zmene svojho pôvodného názoru o nepoužiteľnosti výsledkov prehliadky garáže obžalovaného (vlastnil spolu s manželkou) a na tieto výsledky (nájdená zbraň a strelivo) nadväzujúcich ďalších dôkazov (znalecký posudok Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ). Túto nepoužiteľnosť vyplývajúcu z nezákonnosti predmetnej prehliadky podrobne odôvodnil a vysvetlil senát odvolacieho súdu už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí (sp. zn. 23To/119/2018). Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa pri odôvodňovaní svojho oslobodzujúceho rozsudku z týchto dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu podstatnú časť citoval v tomto rozhodnutí sa na tieto dôvody odkazuje.

K tomu je potrebné uviesť, že ani v odôvodnení odvolania prokurátorky okrem konštatovania zákonnosti predmetnej prehliadky nie sú uvedené konkrétne „protiargumenty“ proti dôvodom, pre ktoré senát odvolacieho súdu považoval spôsob vykonania predmetného dôkazu za nezákonný.

Na rámec týchto dôvodov sa ale senát odvolacieho súdu stotožnil aj s vyjadrením obhajcu, pokiaľ tento poukázal na konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 4Tdo/67/2017 a 3Tdo/43/2011), z ktorých okrem iného vyplývajú dva zásadné závery: 1) Všetky dôkazy zadovážené pri nezákonne vykonanej domovej prehliadke a prehliadke iných priestorov sú procesne nepoužiteľné na založenie viny obvineného. 2) Žiadny súd nemôže bez toho, aby nepoškodil riadny výkon spravodlivosti,

brať do úvahy dôkaz získaný nezákonným spôsobom, i keby čo len jeden nezákonný dôkaz bol súčasťou hodnotenia rozhodujúceho pre výrok rozhodnutia, je toto rozhodnutie nezákonné.

Prakticky vychádzajúc aj z týchto dvoch právnych záverov, možno potom dať odpoveď na otázku (v odvolaní prokurátorky vytykanú chybu), či v prejednávanej veci možno rozhodnúť o vine obžalovaného na základe ostatných usvedčujúcich dôkazov, najmä výpovedí svedkov. Tu je potrebné uviesť, že aj tieto výpovede prakticky tiež nadväzujú na zaistenú zbraň a strelivo pri predmetnej prehliadke. Navyše skutkový (ale tiež právny) záver uvedený v obžalobe o tom, že ide o zbraň a strelivo, ktoré podľa zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, v tomto prípade nemožno urobiť bez toho, aby táto zbraň a strelivo boli podrobené skúmaniu v rámci odbornej činnosti a znaleckej činnosti podľa § 141 a nasl. Tr. por.

Nakoniec pokiaľ aj prokurátorka poukazovala na vyjadrenie obžalovaného pred znalcom v rámci znaleckého dokazovania jeho duševného stavu, k tomu je potrebné uviesť (opäť v zhode aj s názorom obhajcu), že tento dôkazný prostriedok smeroval k zisteniu duševného stavu obžalovaného a nie k zisteniu toho, či obžalovaný „mal alebo nemal“ predmetnú zbraň alebo strelivo v držbe.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.